نگاه

طرح «یک کمربند- یک جاده» تبلور اراده جهانی چین برای توسعه

ارشدیر آرامی‌قنواتی

اجلاس «یک کمربند- یک جاده» در چین که رسما از دوشنبه گذشته آغاز شد، با توجه به تمهیدات و تدارکات آن یک نقطه عطف در ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک منطقه و جهان خواهد بود. ایده این طرح بسار بزرگ از چهار سال پیش در کنگره حزب کمونیست چین ارائه شد و در این مدت رهبران ارشد این کشور با تمام توان در جهت اجرائی کردن آن حرکت کرده‌اند. شکست اقتصاد نئولیبرالی در جهان، منازعات ژئوپلیتیک، الزام رونق توسعه متوازن، عدم موفقیت پروژه «جهانی‌سازی» که امروز در تقابل با حل حاکمیت ملی موجب رشد گرایشات ضدیت‌گرایانه در بسیاری از کشورها شده است و صورت یک «نقشه راه» بدیل و الترناتیو که بتواند ضمن حفظ امنیت و تقویت ثبات اقتصادی، پیوند متعادل بین شق و تاغیر را تضمین کند تا حدود زیادی توسعه و تمایل برای موفقیت طرح موسوم به جاده ابریشم را موجب شده است.

همگاتون نمایندگان ارشد از حدود صد کشور و نهاد بین‌المللی با حضور دریکن و شرکت در اجلاس با حضور ۲۹ نشان می‌دهد که رهبران، رؤسای سازمان ملل متحد، صندوق بین‌المللی و دیگر نهادهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می‌شوند. اهمیت آن از به حوبی نشان می‌دهد. نشست یک در حالی موارد توجه قدرت‌های بزرگی مانند ایران، روسیه و اتحادیه اروپایی قرار گرفته است که با شروع دوران ریاست‌جمهوری «دونالد ترامپ» در آمریکا که به نوعی هم مخالکننده نظم جهانی تلقی می‌شود و هم در ساختار سیاسی این کشور به‌عنوان رهبر بلامنازع نظم آمریکایی محوریت تقویت یک «آنارشی» شده است. امیدها به موفقیت این اجلاس را بیش از پیش تقویت کرده است. اهمیت اجلاس یک کمربند- یک جاده با توجه به گستره جغرافیایی و حوزه وسیع اقتصادی آن در آینده بر سیستم جهانی تاثیر بزرگی خواهد گذاشت و به همین دلیل است که بسیاری دیدارهای آن یکشنبه گذشته و رخدادهای پیرامون آن از جمله دیدارهای دوجانبه نشان می‌دهد که به‌تدریج موازین تحولات جهانی به منطقه شرق انتقال داده و حوزه «اوراسیایی» منتقل می‌شود. بر اساس دستور کار این اجلاس و برنامه از پیش تنظیم‌شده قرار است که طرح از طریق سه کریدور مواصلاتی شرق آسیا، اسیای میانه، اروپا و خاورمیانه و آفریقا را به هم بپیوندد و به همسایگی اقتصادی این جغرافیای پهناور را با برنامه توسعه در چارچوب سیاسی منطقای متقابل کند. این سه محور مواصلاتی شمالی- جنوبی و مرکزی دمدکاسور را از شرق تا غرب درب کرفته و حدود سه میلیارد از جمعیت جهان را زیر پوشش برنامه‌های خود قرار می‌آورد.

ایده این دست موسوم به جاده ابریشم در شرایط کنونی از انجا اهمیت بیشتری را موجب شده که مجموعه‌ای را شامل می‌شود که بعضا درگیر منازعات نظامی، امنیتی و اقتصادی است. با اجرائی‌شدن این طرح و محورهای مواصلاتی آن با توجه به پیامدهای متقابل بین اجرای تشکیل‌دهنده آن که مستلزم حفظ ثبات در این مناطق است، لاجرم دو بال اصلی آن (چین و روسیه) را با توجه به قدرت نفوذ خود در این مناطق ترغیب به مباتجیری و رفع تنش در مناطق درده و پیوندهای اقتصادی زنجیره بین اعضا را هم که بر محور توسعه حول تراری استوار است، به‌عنوان یک عامل بازدارنده جهت عدم تشدید تنش به کار می‌گیرد.

از طرف دیگر سرمایه‌گذاری اولیه بالای سه‌میلیارددلاری چین برای راه‌اندازی زیرساخت‌های مواصلاتی و بین‌بینی جدید ۱۲۴ میلیارد دلار، از طول اجرای طرح نشان می‌دهد که چین حساب کاملا ویژه‌ای روی این موضوع باز کرده است. در همین راستا بانک «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه با «شی جین پینگ»، همتای چینی خود و مالی که چیانگ، نخست‌وزیر این کشور قبل از شروع رسمی اجلاس کوپای یک صداهنگی بین این دو قدرت هژمونیک منطقه‌ای است. حضور بعضی از رهبران و مقامات سطح‌بالای کشورهای عضو اتحادیه اروپایی در این اجلاس که خود نیز بخشی از کوشش برای حل یک کمربند- یک جاده است، به دلیل سطح بالای قرار بازرگانی آنها با چین و اهمیت تنظیم روابط جدید با روسیه اهمیت اجلاس را دوچندان کرده است.

افتتاح رسمی نشست در تالار بزرگ خلق چین با سخنان رهبر و رئیس‌جمهوری چین برای ارائه «درود زنده» اجرای طرح، اصول مذاکره، سازندگی و بهره‌برداری مشترک» معنای کار خواهد بود. حاوی یک پیام ویژه بود که همه صرف‌کنندگان را متوجه یک شراکت دوطبقاتی و منطبق با منفعت جمعی می‌کرد.

این پیام در یک دور طول کوه‌کیای این نکته ظریف بود که هیچ‌کدام از اعضای حل تحمیل اراده خود را بر منبای سیاسی به زور بر دیگری نخواهند داشت و طرح در چارچوب توسعه عادلانه مشارکت‌کننده‌ای و وضعیت‌ثبات و صلح‌آمیز قابل اجرا خواهد بود. چنانچه در همان بیانات افتتاحیه نشست که از سوی رئیس‌جمهوری چین خطاب به حاضران ایراد شد، گفته شده است: «هدف این طرح کمترش نفوذ چین در عرصه بین‌المللی نیست و یا بیشتر این برنامه با رویکرد قدیمی یا برای بدن دشمنان را دنبال نخواهیم کرد. بلکه مدل تازه‌ای از همکاری و نفع دوجانبه را ایجاد خواهیم کرد که در نهایت به رشد اقتصاد بار در دنیا منجر خواهد شد.»

در چند گفته می‌شود در همان نشست مقدماتی روز دوشنبه اختلاف نظر بین چین و روسیه از یک طرف و با اتحادیه اروپایی از طرف دیگر بروز کرده است. اما به دلیل نیاز اروپا به این بازار گسترده به نظر نمی‌رسد این اختلاف بتواند در روند اجرائی‌کردن طرح یک کمربند- یک جاده خللی ایجاد کند.

از هم‌اکنون دولت چین برای سرعت‌بخشیدن به اجرای طرح فول اعطای کمک‌های میلیاردی از جمله در مرحله اول کمک ۴میلیاردی به کشورهای درحال‌توسعه و نهادهای در مسیر را داده است که می‌تواند مشارکت فعال جمهوری‌های آسیای میانه را موجب شود و کلیدی‌ترین موجه مواصلاتی را در مسیر به سال آینده محقق کند. این طرح بزرگ و استراتژیک تنها حوزه اقتصاد و امنیت را شامل نمی‌شود و در راستای آن تقویت آموزش، همکاری‌کردن امکان استفاده از اینترنت، گسترش ضمنت توریسم در بین اعضا و مدیرنیسازیون شهرهای پیرامون مسیرهای مواصلاتی را هم دربر می‌گیرد. چنانچه چین بتواند با کمک روسیه طرح یک کمربند- یک جاده را تحقق بخشد تا حدود زیادی نه‌تنها فضای سیاسی اجرائی را تغییر می‌دهد که در لاجرم به شکل‌گیری نظم جدید منطقه‌ای و در نهایت آرامش حاکم بر نظام بین‌المللی تضمین کند.

مشارکت این اجرا در طرح که یکی از نقطه‌های کلیدی مسیر آسیای میانه‌ای آن است، تا حدود زیادی می‌تواند ثبات و توسعه منوتان ایران را در شرایطی که با همه جهت تحت فشار قرار بانی منطقه و بین‌المللی قرار دارد، تضمین کند و از تاثیر تحریم‌های کنونی بشدت بکاهد.

پشتیبان دونالد ترامپ در نبرد با رسانه‌ها برای پیروزی در انتخابات چه کسی بود

جنگ رسانه‌های جعلی با سرنوشت انتخابات

جنگ جهانی سوم جنگ رقابتی‌ان اطلاعات خواهد بود

کارول کادوالادر

«دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری آمریکا، چندی پیش اعضای خانواده رسانه آمریکا را دور هم جمع کرد و همه آنها را دروغگو خواند. او گفت «صداقانه بگویم، رسانه از کنترل خارج شده است و مردم دیگر حرف‌های شما را باور نمی‌کنند». او در توصیف شبکه خبری «سی‌ان‌ان» گفت اخبارش خلاصه لیست و پایگاه خبری «بی‌بی‌سی» را هم چیزی شبیه آن دانست.

آن شب من دو اقدام انجام دادم؛ ابتدا نام «ترامپ» را در توییتر جست‌وجو کردم؛ فیلدها عبارت‌هایی مانند «او دیوانه است، مردک روانی، دیوانه یاوه‌گو» بودند. اما در شبکه‌های دیگر این‌گونه نبود و نتیجه جست‌وجوی من عبارت‌هایی همچون «نژادپاه ترامپ»، «دست‌شوی را رو کن» و مانند آنها بود. با ابنوهی از شکلک‌های پرچم آمریکا و کلیپ‌های ترامپ مواجه شدم که به «اخبار یادی و دروغ‌پردازان رسانه‌های جمعی» اعتراض می‌کردند.

ترامپ حرفی زده بود و مخاطبانش آن را شنیده بودند. فاعله بعدی من کاری بود که دوماه‌وپنیم است مشغول آن هستم. در موتور جست‌وجوگر گوگل این کلمات را وارد کردم: «رسانه‌های جمعی... هستند» و پیشنهادهای گوگل این‌گونه شد: «رسانه‌های رایج... مردانه‌اند»؛ در حال مرگ هستند، اخبار بدلی، بدلی، تمام شده‌اند. با خودم گفتم آیا واقعا رسانه مرده است؟ آیا اخبار بدلی پیروز شده است؟ آیا اینک مرگ ما چه؟ اخبار بدلی هستیم؟ آیا رسانه جمعی، یعنی ما، در حال مرگ هستیم؟ روی لایک پیشنهادی گوگل کلیک می‌کنم. صفحه‌ای با نام «سی‌ان‌ان دات‌کام». مقاله‌ای با عنوان «رسانه‌های جمعی همگی مرده‌اند»؛ باز می‌شود. متوجه می‌شوم منظور نویسنده از «آنها مرده‌اند» این است که آنها -یعنی ما- قابل اعتماد نیستیم. با خودم گفتم جطور امکان دارد یک سایت کمنام که نامش را هرگز قبلا نشنیده بودم، بتواند روی موضوع اصلی الکوریتم جست‌وجوگر گوگل اثر بگذارد. در قسمت مربوط به «درباره ما» متوجه می‌شوم صاحب امتیاز آن «سی‌ان‌ان نیوز» مرکز تحقیقات رسانه‌ای است و با یک کلیک دیگر به این نتیجه می‌رسم که آنها «ناظران رسانه‌های آمریکا» هستند؛ سازمانی که ادعا می‌کند تعهد خلل‌ناپذیری برای خنثی‌کردن سوگیری‌های چپ‌گرایانه در اخبار رسانه‌ها و فرهنگ عمومی دارد.

با چند کلیک دیگر درمی‌یابم بخش بزرگی از بودجه این سازمان، مبلغی بالغ بر ۱۰ میلیون دلار در دهه گذشته، توجه این یک منبع بوده است؛ سرمایه‌گذاری به نام «رابرت مرسر». اگر در وضعیت اخبار در آمریکا دنبال می‌کنید احتمالا نام رابرت مرسر پشتیبان مالی دونالد ترامپ را شنیده‌اید. البته اندکی بعد به این نتیجه می‌رسم که رابرت مرسر پشتیبان مالی بسیاری جریان‌های افراطی‌گیر دیگری نیز هست. او بزرگترین پشتیبان مالی دونالد ترامپ با شخصیت حقیقی بود که ایندا از «تد کروز»، رقیب ترامپ در میان جمهوری‌خواهان، حمایت می‌کرد اما پس از اینکه تد کروز از دور رقابت‌های ریاست‌جمهوری کنار رفت، با کمک مالی خود به مبلغ ۱۳-۵ میلیون دلار به کمپین دونالد ترامپ پیوست.

او دانشمندی نابغه مالی کوشه‌گیر در رشته کامپیوتر است که توشش را وارد عرصه رقابت کرده است. کارش را از شرکت «آی‌بی‌ام» آغاز کرد و در آنجا چیزی شبیه به یک قفاوسه رسانه‌ای را تجربه کرد